

de l'indice d'iode ce chaque groupe par la méthode de Hüble (la méthode de Hanus essayée nous a donné des valeurs plus grandes). Dans le cas des acides liquides, la détermination directe de l'indice d'iode ne nous a pas donné de bons résultats à cause de l'oxydation inévitable qui avait lieu lors de la dessication. Aussi nous avons préféré la méthode indirecte en employant la formule $Io = \frac{(I \times 100) - (IS \times S)^*}{L}$

ou Io l'index d'Iode des acides liquides

I Index d'Iode de l'huile

S pourcentage des acides solides

L » » » liquides.

La détermination quantitative de l'acide stéarique a été faite par la méthode de Hehner et Mitchell, sur les mélanges des acides gras solides.

Les huiles examinées appartiennent aux trois plus importantes régions oléicoles de la Grèce: Corfou, Crète et Lesbos. Les huiles de Corfou examinées présentent, en général, une plus grande proportion de l'acide linoléique par comparaisons aux autres huiles. Comme à Gorfou les olives sont cueillies à un état de maturité plus avancé (à cause de la grande hauteur des arbres, on les laisse mûrir et on l'attend qu'elles tombent par terre elles-mêmes pour être cueillies après) c'est peut être la raison d'existence d'une plus grande proportion des acides non pas saturés et surtout de l'acide linoléic, puisque comme nous avons déjà montré dans un travail entier (olii minerali grassi e saponi No 10-1940-XVIII) l'index l'iode de l'huile et par consequant la proportion des acides gras liquides augmentent avec la maturité des olives pourtant sans dépasser un certain point.

ΦΥΣΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ. — Δοκιμαὶ ἐπιδράσεως ὑπερήχων ἐπὶ ἔλαιών κτλ.—

ὑπὸ **Σ. Καλογερέα**, Τῇ συνεργασίᾳ τῶν κ. κ. Ἀλεξοπούλου καὶ Μάνεση τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Δοντᾶ.

*Υπέρηχοι δνομάζονται τὰ ἡχητικὰ κύματα, τῶν δποίων ἡ συχνότης ὑπερβαίνει τὸ δριον τῆς ἀνθρωπίνης ἀκοῆς, δηλαδὴ ὑπερβαίνει τοὺς 20.000 παλμοὺς κατὰ δευτερόλεπτον. Ὁ κλάδος οὗτος τῆς φυσικῆς, ὅστις εἶναι νεώτατος, εὖρε μέχρι σήμερον ποικίλας θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς εἰς τὴν χημείαν καὶ βιολογίαν. Μεταξὺ τῶν γνωστῶν χημικῶν ἐπιδράσεων τῶν ὑπερήχων εἶναι

* Bolton a Oils and fats page 59.

καὶ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μορίου τοῦ ἀμύλου, τὸ διόποιον διασπᾶται εἰς δεξι-
τερίνην.

Ἐσχάτως ἐδοκιμάσθη καὶ ἡ ἐπίδρασις τῶν ὑπερήχων ἐπὶ τῶν ἔλαιων καὶ
εὑρέθη ὅτι αὕτη εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῆς ὁξύτητος αὐτῶν. Ἡ προ-
κειμένη ἔρευνα ἐγένετο μὲν τὴν συνεργασίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φυσικῆς κ.
Ἀλεξοπούλου καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Μάνεση, οἵ διοῖοι ἔξετέλουν καὶ τὰς
ἐπιδράσεις τῶν ὑπερήχων ἐπὶ τῶν ἀποστελλομένων πρὸς αὐτοὺς δειγμάτων. Αἱ
δοκιμαὶ ἐπιδράσεως ὑπερήχων ἐγένοντο ἐπὶ ἔλαιων, γάλακτος, χυμῶν, οἴνου,
σπόρων μεταξικωλήκων (κουκουλοσπόρων) κτλ.

Ἐπίδρασις ὑπερήχων ἐπὶ τῶν ἔλαιων.

Traitemen t des huiles avec ultrasons (27.000-36.000 volts).

Είδος ἔλαιου καὶ προέλευσις Espece d'huile et provenance	'Οξύτης εἰς βαθμούς Acidité en c.c. N NaOH			ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
	Πρὸ τῆς ἐπιδράσεως Avant le traitement	Μετ' ἐπί- δρασιν 15' λεπτῶν Après le tra- itement 15 minutes	Μετ' ἐπί- δρασιν 30' λεπτῶν Après le tra- itement 30 minutes	
	i			
1. Βαμβακέλαιον ραφιναρισμένον (Huile de cotton raffinée)	0,889	0,711	0,634	'Εκτὸς τῆς μεταβολῆς τῆς ὁξύτητος παρετηρήθησαν ἐπίσης ἀσθενεῖς μεταβολαὶ εἰς τὸν φθορισμὸν καὶ μικρὰ μεταβολὴ εἰς τὸν δείκτην ιωδίου.
2. Βαμβακέλαιον ραφιναρισμένον (Huile de cotton raffinée)	1,16	—	1,06	
3. Ἐλαιον σόγιας ραφιναρισμένον (Huile de soya raffinée)	0,434	0,334	0,330	
4. Σηταμέλαιον ραφιναρισμένον (Huile de sesame raffinée)	1,02	0,997	—	
'Ελαιόλαδα φυσικὰ (huiles d'olives)				
5. " Κρήτης (Crete)	7,697	—	7,619	
6. " Κύμης (Kymi)	8,54	8,20	8,02	
7. " Ἄργιθίας (Argos)	17,4		17,4	
8. " Λακωνίας (Laconia)	4,29		4,41	
9. " " " " "	4,72		5,29	
10. " " " " "	4,38		4,70	
11. " Κερκύρας (Corfou)	6,41		7,55	
12. " " " " "	3,92		3,64	
13. 'Ελαικὸν δέδη καθαρὸν (Acide elaique pure)	366,8		349,12	

Ἐκ τῶν γενομένων δοκιμῶν θετικὰ ἀποτελέσματα παρουσίασε μόνον ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν ἔλαιων. Εἰς τοὺς ἐμφιαλωμένους οἴνους οὐδεμίᾳ σχεδὸν ἐπίδρασις παρετηρήθη ὡς πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς ὁξύτητος, ἐπὶ οἴνου ὅμως ἀκόμη

θιολοῦ παρουσιάσθη σχετική μείωσις τῆς διλικῆς δέξυτητος. Εἰς τοὺς κουκουλοσπόρους, προσβεβλημένους ὑπὸ πιπερίτιδος, ή δοκιμὴ ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑπερήχων ἐπὶ τῆς νόσου καὶ νὰ μὲν τοιαύτη τις ἐπίδρασις δὲν παρετηρήθη εἰς τὰς περιωρισμένας ἄλλως δοκιμάς μας, οὐχ ἦτον δύμως παρετηρήθη σχετικὴ ἐπίδρασις ὡς πρὸς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἔκκολαφεως τῶν σπόρων.

Τέλος ἡ ἐπίδρασις τῶν ὑπερήχων εἰς τὰ ἔλαια παρουσίασεν ἀποτελέσματα ὅχι τελείως σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔχουν ἀνακοινωθῆ προηγουμένως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας (1933), κατὰ τὰ ὅποια ἡ ἐπίδρασις τῶν ὑπερήχων ἐπιφέρει μείωσιν τῆς δέξυτητος τοῦ ἔλαιου. Διότι εἰς τὰς ἴδικάς μας δοκιμάς ἡ μείωσις τῆς δέξυτητος παρετηρήθη μόνον εἰς τὰ φαφιναρισμένα ἔλαιολαδα καὶ σπορέλαια, καθὼς καὶ εἰς τὸ καθαρὸν ἔλαιον δέξυ, ἐνῷ εἰς τὰ φυσικὰ ἔλαιολαδα παρετηρήθη ἄλλοτε μείωσις καὶ ἄλλοτε αὔξησις τῆς διλικῆς δέξυτητος. Τὸ φαινόμενον τοῦτο πιθανῶς νὰ διφεύλεται εἰς δέξειδώσεις ποὺ λαμβάνουν χώραν λόγῳ τοῦ παραγομένου H_2O_2 καὶ αἱ ὅποιαι ἔξαρτῶνται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἔλαιου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.—Στοιχεῖα τινὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐντροπίας καὶ τῆς ἔξι αὐτῆς μεταβολῆς τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἔξελίξεως τῶν ζωϊκῶν εἰδῶν παρὰ Πλωτίνῳ.—ὑπὸ *Π. Π. Παναγιώτου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρ. Κούζη.

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἐντροπίας, ἥτοι τὸ δεύτερον ἀξίωμα τῆς Θεομοδυναμικῆς, καθ' ὃ ἡ διαρκὴς ὑποβάθμισις τῆς ἐν τῷ Σύμπαντι ἐνεργείας, ἐπάγεται ἀδιάκοπον μεταμόρφωσιν τῆς δργανώσεως αὐτοῦ, διετυπώθη, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ Sadi Carnot, προήχθη δὲ διὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν Clausius, Λόρδου Kelvin, Helmholtz, Boltzmann, Planck κ. ἢ. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀρχὴν τὰ γεγονότα ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ κόσμου τελοῦνται πάντοτε πρὸς μίαν κατεύθυνσιν, ὅντα μερικῶς καὶ οὐχὶ πλήρως μετανάστροφα. Ἐκαστον γεγονὸς συγκροτεῖται ἔξι ἀλλεπαλλήλων καταστάσεων, διαδεχομένων ἀλλήλας καθ' ὁρισμένην σειρὰν καὶ διευσυσῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος πρὸς τὸ μέλλον. Ἀναδρομὴ τῆς διαδοχῆς τῶν καταστάσεων τούτων ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρὸς τὸ παρελθόν ἐπάγεται καταστροφὴν τοῦ γεγονότος, καθ' ὃν κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπαλλήλιαν τῶν καταστάσεων, μέρος τῆς δργανωσάσης ταύτας ἐνεργείας ἀπωλέσθη ὁριστικῶς ὑπὸ μορφὴν θερμότητος. Ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ γεγονότος θὰ ἥτο δυνατὴ μόνον διὰ δαπάνης ἐνεργείας καταβαλλομένης ὑπὸ συστήματος κατέχοντος ἀνωτέρων δργάνωσιν ἢ τὸ σύστημα, ἐντὸς τοῦ ὅποιου διεδραματίσθη τὸ ἐν λόγῳ γεγονός. Προκειμένου περὶ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου σύ-